

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 75
van **KATRIEN SCHRYVERS**
datum: 27 oktober 2014

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS

Time-out voor leerkrachten - Stand van zaken

Aan het begin van dit jaar lanceerde het Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten het voorstel om een time-out voor leerkrachten te kunnen verplichten. Steeds meer leraren kampen immers met ernstige problemen, zoals een verslaving of een depressie, onder meer door de druk en de stress die zij ervaren in hun beroep. Het hoeft niet veel betoog dat leerkrachten in dergelijke situaties niet meer op een optimale manier hun job kunnen uitoefenen. Desalniettemin weigeren leerkrachten in dergelijke situatie vaak hun problemen en de gevolgen die die meebrengen om voor de klas te staan, te erkennen of misschien herkennen ze die niet.

Een school zou een tuchtprocedure kunnen opstarten of de leerkracht in kwestie een negatieve evaluatie geven. Deze formules zijn echter niet afdoende om het probleem ten gronde op te lossen. Bovendien gaat het in die gevallen eigenlijk om een bestraffing, terwijl een vorm van begeleiding veel heilzamer en duurzamer zou zijn.

Ook het systeem van terbeschikkingstelling in het belang van de dienst dat vroeger bestond, voldeed niet. Het liet scholen wel toe om leerkrachten of directeurs voor onbepaalde duur op non-actief te zetten, maar het systeem werd veel misbruikt. Er is met andere woorden nood aan een derde weg.

Een time-out moet voor scholen een redelijk eenvoudige manier zijn om onderwijspersoneel dat niet meer in staat is om op een goede manier de job uit te oefenen, even een pauze te geven. Dankzij een time-out zouden leerkrachten de kans moeten krijgen om buiten de school eerst met zichzelf in het reine te komen, zodat ze daarna weer op een verantwoorde manier voor de klas kunnen gaan staan.

Tijdens de commissievergadering van 27 maart 2014 zei de toenmalige minister van Onderwijs dat er nog geen concrete uitwerking was van het concept. Het voorstel van de koepels het Gemeenschapsonderwijs lag toen nog op tafel van het kabinet en de werkgroep Geïntegreerd Welzijnsbeleid. In cao X werd ook gesproken over een zogenaamde derde weg die in de werkgroep Geïntegreerd Welzijnsbeleid zou worden besproken. Een concrete aanzet voor uitwerking werd echter nog niet genomen.

1. Hoe staat de minister tegenover het voorstel van een time-out voor leerkrachten?
2. In hoeverre werd het concept al verder besproken binnen het kabinet en de werkgroep Geïntegreerd Welzijnsbeleid? Wat zijn de verwachtingen hierrond?

3. Hoe zal een eventuele uitwerking van het voorstel verder gebeuren?

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 27 oktober 2014

van **KATRIEN SCHRYVERS**

1. Het grote knelpunt bij het voorstel van time-out was tot nu toe dat er geen objectieve 'derde partij' gevonden werd die op een objectieve en medisch onderbouwde manier kan beslissen of een personeelslid effectief kampt met een verslaving, een depressie, ... waardoor hij niet meer in staat is zijn job op een optimale manier uit te oefenen. Wel kan ik erop wijzen dat een nieuwe regeling in werking trad op 23 mei 2014, door een wijziging van artikel 5 van het KB van 28 mei 2003 betreffende het gezondheidstoezicht op de werknemers. Via die recente wijziging is voorzien dat een werkgever nu de mogelijkheid heeft om de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer te verwittigen indien hij vaststelt 'dat de lichamelijke of geestelijke toestand van een werknemer de risico's verbonden aan de werkpost onmiskenbaar verhoogt'. De preventieadviseur-arbeidsgeneesheer kan daarop beslissen het betrokken personeelslid te onderwerpen aan een geneeskundig onderzoek. Ik stel voor om met de sociale partners in overleg te gaan over deze mogelijkheid.
2. De werkgroep kwam deze legislatuur nog niet samen. De administratie zat recentelijk wel samen met de federale collega's van de FOD WASO. Lange tijd werd er immers op aangedrongen dat de betrokken personeelsleden door hun schoolbestuur verplicht naar de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer zouden gestuurd kunnen worden. Die laatste zou bovendien op dwingende wijze een personeelslid de toegang tot de school voor een bepaalde periode moeten kunnen ontzeggen met een eventuele bijkomende verplichting voor het betrokken personeelslid zich op een gepaste professionele manier te laten behandelen.

In die optiek werd dus aan de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer gedacht als onafhankelijke 'derde partij'. Uit het overleg met de federale collega's bleek echter dat die werkwijze niet strookt met het opzet van de welzijnswetgeving en de mogelijke bevoegdheden die kunnen opgedragen worden aan de arbeidsgeneesheren.
3. De mogelijkheid die is voorzien door de wijziging van artikel 5 van het KB van 28 mei 2003 zal ik bespreken met de sociale partners.